Partea introductivă
2-25146206-12-2-31072025-1
Dosarul nr. 2-21263/2025

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

04 decembrie 2025 mun. Chişinău

Judecătoria Chişinău, sediul Centru
Instanţa compusă din:
Preşedintele de şedinţă, judecătorul Svetlana Cușnir
grefierul Antonina Sicorschii

examinând, în sediul instanţei, în şedinţă publică, cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă din numele Mariei Cojocari către Igor Cojocari, intervenient accesoriu Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului sectorul Buiucani mun. Chișinău și Structura Teritorială de Asistență Socială ***** a Agenției Teritoriale de Asistență Socială Centru-Vest, cu privire la desfacerea căsătoriei, stabilirea domiciliului copilului minor și încasarea pensiei de întreținere a copilului minor,

Partea descriptivă

a c o n s t a t a t:

La 15 octombrie 2025, avocata Elena Cojocaru, din numele și în interesele Mariei Cojocari, a depus o cerere de chemare în judecată către Igor Cojocari, intervenient accesoriu Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului sectorul Buiucani mun. Chișinău și Structura Teritorială de Asistență Socială ***** a Agenției Teritoriale de Asistență Socială Centru-Vest, cu privire la desfacerea căsătoriei, stabilirea domiciliului copilului minor și încasarea pensiei de întreținere a copilului minor.

În motivarea cererii de chemare în judecată a indicat că, la *****, a fost înregistrată căsătoria dintre Elena Cojocari *****și Igor Cojocari, fapt confirmat prin certificatul de căsătorie *****, eliberat de Primăria s*****, iar, din căsătoria lor s-a născut copilul ***** fapt ce se confirmă prin certificatul de naștere cu nr. 1*****liberat de OSC *****.

A relevat că, în ultima perioadă, nu mai sunt legați de sentimentele care au stat la baza căsătoriei, din motiv că de mai mult timp nu pot găsi un consens în rezolvarea multiplelor aspecte ce țin de conviețuirea familială, iar eforturile soților pentru a păstra familia au eșuat. Incompatibilitatea caracterelor ce predomină în familie și viziunile contrare asupra modului și principiilor de conviețuire în contextul atmosferei create, au condus reclamanta la convingerea fermă privind imposibilitatea păstrării familiei, care este sigură că, conviețuirea lor comună pe viitor este imposibilă.

A susținut că, pentru a evita certurile, situațiile tensionate și tulburările morale din familie, intenționează să desfacă căsătoria, pentru ca aceștia să nu fie implicați în cadrul conflictelor și situațiilor tensionate care apar în ultima perioadă tot mai des.

A mai relevat reclamanta că a prevăzut și a acordat o șansă de împăcare și de salvare a căsniciei, iar pe parcursul ultimei perioade de conviețuire familială a ajuns la concluzia ca relația de căsătorie dintre ea și soțul său nu mai poate fi salvată, întrucât tensiunile au devenit tot mai

pronunțate.

A notat că domiciliul copilului minor *****este necesar să fie stabilit cu mama, luând în considerare faptul că între copil și mamă există o legătură psihologică și sentimentală mai strânsă decât cu orice altă persoană și urmează să se ia în considerație și vârsta copilului - 7 ani, care este una fragedă, etapă la care acesta are nevoie indispensabilă de mama sa, cu care de altfel, a petrecut tot acest timp, locuind cu ea și nefiind despărțiți niciodată.

A arătat că, în conformitate cu art. 75, art. 76 alin.(l) din Codul familiei, instanța urmează să țină cont de starea materială și familială a pârâtului Igor Cojocari, dar și de alte circumstanțe importante, și să stabilească pensia de întreținere într-o sumă bănească fixă de 4000 lei, lunar, până la atingerea majoratului copilului.

Potrivit informației prezentate de Biroul Național de Statistică, minimul existenței pentru întreținerea unui copil minor în vârstă de 7-17 ani, în orașe mari, pentru semestrul I anul 2024 constituie 3532, 9 lei (trei mii cinci sute treizeci și doi lei, 90 bani). Este absolut evident că această sumă fixă, nu acoperă nici măcar minimul de cheltuieli necesare copilului, acestea depășind-o substanțial.

Astfel, prin cererea de chemare în judecată, avocata Elena Cojocaru, în numele și în interesele Mariei Cojocari, a solicitat:

- desfacerea căsătoriei dintre Maria Cojocari și Igor Cojocari;
- stabilirea domiciliului copilului minor *****cu mama - Maria Cojocari;
- încasarea de la Igor Cojocari, în beneficiul Mariei Cojocari, a pensiei de întreținere pentru copilul minor ***** în mărime fixă - 4000 lei, lunar, până la atingerea majoratului acestuia.

Poziția părții-pârâte expusă în referință

La 20 noiembrie 2025, prin intermediul cancelariei instanței de judecată, pârâtul Igor Cojocari a depus referință, prin care a solicitat admiterea cererii de chemare în judecată, prin care să fie dispusă desfacerea căsătoriei și stabilirea domiciliului copilului minor cu mama, însă în ceea ce ține de cerința cu privire la încasarea pensiei alimentare a solicitat a fi încasată sumă fixă de 2000 lei pentru copilul minor, invocând că copilul minor domiciliază în satul***** și, respectiv, cheltuielile care sunt necesare de întreținerea unui minor în domeniul rural și nu este la fel ca acel din mun. Chișinău, și consideră că suma de 4000 lei lunar este nefondată, la fel, nu este de acord cu încasarea careva sume bănești ce ține de asistența juridică (f. d. 19-20).

Poziția participanților la proces expusă în ședința de judecată

În ședința de judecată, reprezentantul părții-reclamante, avocata Elena Cojocaru, a susținut cererea de chemare în judecată și a solicitat admiterea acesteia în sensul formulat.

Pârâtul Cojocari Igor, fiind citați legal despre data, ora și locul ședinței de judecată, în ședința de judecată nu s-au prezentat, motivul neprezentării sale instanței nu l-a comunicat și nici nu a solicitat amânarea ședinței, din care considerente instanța a dispus examinarea cauzei în lipsa acestuia.

Iintervenientul accesoriu Structura Teritorială de Asistență Socială ***** a Agenției Teritoriale de Asistență Socială Centru-Vest, prin cererea din 28.11.2025 a solicitat examinarea cauzei în lipsă și pe cazul dat s-au expus în avizul nr.2224 din 28.11.2025 (f. d. 24).

Motivare

Audiind partea prezentă, cercetând și analizând materialele dosarului, instanța de judecată conchide admiterea cererii de chemare în judecată, din următoarele considerente.

Conform art. 2 alin. (3) din Codul familiei, relaţiile familiale sunt bazate pe următoarele principii: monogamie, căsătorie liber consimţită între bărbat şi femeie, egalitate în drepturi a soţilor în familie, sprijin reciproc moral şi material, fidelitate conjugală, prioritate a educaţiei copilului în familie, manifestare a grijii pentru întreţinerea, educaţia şi apărarea drepturilor şi intereselor membrilor minori şi ale celor inapţi de muncă ai familiei, soluţionare, pe cale amiabilă, a tuturor problemelor vieţii familiale, inadmisibilitatea amestecului deliberat în relaţiile familiale, liber acces la apărarea, pe cale judecătorească, a drepturilor şi intereselor legitime ale membrilor familiei.

În şedinţa de judecată s-a stabilit că, la *****, a fost încheiată căsătoria între Igor Cojocari și Maria Cojocari ***** la Primăria s***** și trecută în registrul actelor de stare civilă la *****, fapt ce se confirmă prin certificatul de căsătorie *****, eliberat la ***** (f. d. 11).

Potrivit certificatului de naştere eliberat, la ***** de Serviciul stare civilă ***** la părinţii Igor Cojocari și Maria Cojocari, la 08.06.2017, s-a născut copilul *****(f. d. 12).

La fel, în şedinţa de judecată s-a constatat că, Igor Cojocari și Maria Cojocari nu locuiesc de multă vreme împreună, nu mai formează o familie și nu duc un trai comun, iar copilul minor *****locuiește cu mama sa.

Conform art. 37 alin. (3) din Codul familiei, instanţa judecătorească va desface căsătoria dacă va constata că convieţuirea soţilor şi păstrarea familiei în continuare sunt imposibile.

Având în vedere faptul că, reclamanta și pârâtul nu doresc menţinerea şi păstrarea familiei, insistă asupra desfacerii căsătoriei, instanţa de judecată conchide că, convieţuirea soţilor şi păstrarea familiei în continuare este imposibilă şi căsătoria urmează a fi desfăcută.

Or, în situaţia în care reclamanta insistă la desfacerea căsătoriei, iar pârâtul prin referința depusă la 20.11.2025 a recunoscut acțiunea, instanţa nu are pârghii legale pentru a impune partea la păstrarea relaţiilor conjugale în lipsa consimțământului exteriorizat.

În aceste circumstanţe, instanţa precizează că căsătoria este o uniune liber consimţită şi nicio persoană nu poate fi impusă să încheie sau să păstreze o căsătorie împotriva voinţei sale. Deci, dreptul la viaţă privată şi de familie presupune, atât dreptul de încheia o căsătorie, cât şi dreptul de a o desface. Nesatisfacerea pretenţiei reclamantei de a desface căsătoria pe care este în imposibilitate să o continue, ar semnifica imixtiune în viaţa sa privată şi ar încălca dreptul şi libertatea la viaţa sa privată şi de familie.

În acest sens, pot fi menționate stipulările art.10 pct.1) al Pactului internaţional cu privire la drepturile economice, sociale și culturale din 16.12.1966 din care rezultă că, căsătoria trebuie să fie liber consimţită de viitorii soţi.

Conform art. 38 alin. (1) din Codul familiei, la desfacerea căsătoriei, soţii pot prezenta instanţei judecătoreşti un acord privind împărţirea bunurilor lor proprietate în devălmăşie şi plata pensiei de întreţinere a copiilor şi a unuia dintre soţi, indicând mărimea acesteia, precum şi privind determinarea părintelui împreună cu care vor locui copiii minori comuni.

Potrivit alin. (2) lit. d) al normei citate, în cazul lipsei unui acord între soţi prevăzut la alin. (1) sau dacă se va dovedi că acordul lezează drepturile şi interesele copiilor minori sau ale unuia dintre soţi, instanţa judecătorească este obligată să stabilească cu cine dintre părinţi vor locui copiii minori după divorţ.

Potrivit art. 51 alin. alin. (2), (3) din Codul familiei, fiecare copil are dreptul să locuiască în familie, să-şi cunoască părinţii, să beneficieze de grija lor, să coabiteze cu ei, cu excepţia cazurilor când aceasta contravine intereselor copilului. Copilul are dreptul la educaţie din partea părinţilor, la dezvoltarea capacităţilor intelectuale, la libertatea gândirii şi conştiinţei, la apărarea demnităţii şi onoarei.

Conform art. 52 alin. (1) din Codul familiei, copilul are dreptul să comunice cu ambii părinţi, cu bunei, fraţii, surorile şi cu celelalte rude. Desfacerea căsătoriei părinţilor, nulitatea ei sau traiul separat al acestora nu afectează drepturile copilului. În cazul când părinţii au domiciliul separat, copilul are dreptul să comunice cu fiecare dintre ei.

Conform art. 58 alin. (1) din Codul familiei**, părinţii au drepturi şi obligaţii egale faţă de copii**, indiferent de faptul dacă copiii sunt născuţi în căsătorie sau în afara ei, dacă locuiesc împreună cu părinţii sau separat.

În conformitate cu art. 63 alin. alin. (2) (3), (4), (5) din Codul familiei, la determinarea domiciliului copilului minor, instanţa judecătorească va cere şi avizul autorităţii tutelare teritoriale în a cărei rază teritorială se află domiciliul fiecăruia dintre părinţi. În cazul în care lipseşte acordul părinţilor cu privire la stabilirea domiciliului copilului, până la stabilirea acestuia de către instanţa de judecată, domiciliul copilului este considerat domiciliul părintelui cu care acesta locuieşte permanent.

În cazul indicat la alin.(4), părintele care locuieşte separat de copil are dreptul să petreacă timpul cu copilul la domiciliul său, dacă aceasta nu contravine interesului superior al copilului, luându-se în consideraţie vârsta copilului, proximitatea domiciliului părintelui care locuieşte separat, frecventarea studiilor/participarea la activităţi extraşcolare, conform unui program stabilit de autoritatea tutelară teritorială.

Art. 16 din Legea privind drepturile copilului nr. 338 din 15 decembrie 1994, prevede că fiecare copil are dreptul să locuiască în familie, să-şi cunoască părinţii, să beneficieze de grija lor, să coabiteze cu aceştia, cu excepţia cazurilor în care despărţirea de un părinte sau de ambii părinţi este necesară în interesul copilului.

În continuare, prin cererea de chemare în judecată, reclamanta a solicitat stabilirea domiciliului copilului minor *****născut la ***** cu ea.

Din avizul nr.2224 din 28.11.2025 a Structura Teritorială de Asistență Socială ***** a Agenției Teritoriale de Asistență Socială Centru-Vest, rezultă că în scopul programării vizitei la domiciliu și examinării condițiilor sociale de trai ale cet. Maria Cojocari, ultima locuiește împreună cu copilul minor, și cu părinții ei, în satul*****, rl ***** condițiile de trai sunt favorabile pentru dezvoltarea și educarea copilului, copilul este înmatriculat în clasa I în cadrul Gimnaziului din localitate (f. d. 27-28).

Prin urmare, ținând cont de faptul că, prin referința depusă la 20.11.2025, pârâtul a comunicat că recunoaște cerința reclamantei cu privire la determinarea domiciliui copilui minor -*****născut la ***** cu mama sa Maria Cojocari, ținând cont de prevederile art. 131 alin. (4), (7) din Codul de procedură civilă, instanța de judecată consideră necesar de a determina domiciliul copilului minor cu mama sa Maria Cojocari.

Potrivit art. 3 alin. (1) din Convenţia internaţională cu privire la drepturile copilului din 20 noiembrie 1989, în toate deciziile care îi privesc pe copii, fie că sunt luate de instituţii publice sau private de ocrotire socială, de către tribunale, autorităţi administrative sau de organe legislative, interesele superioare ale copilului trebuie să fie luate în considerare cu prioritate.

Potrivit art. 18 alin. (1) din Convenție, statele părţi vor depune eforturi pentru asigurarea recunoaşterii principiului potrivit căruia ambii părinţi au o răspundere comună pentru creşterea şi dezvoltarea copilului. Răspunderea pentru creşterea copilului şi asigurarea dezvoltării sale le revine în primul rând părinţilor sau, după caz, reprezentanţilor săi legali. Aceştia trebuie să se conducă înainte de orice după interesul superior al copilului.

Astfel, instanța reține că principiul interesului superior al copilului, reprezintă mesajul fundamental al Convenţiei internaţionale cu privire la drepturile copilului, iar implementarea lui este o obligaţie de prim ordin pentru statele membre care au ratificat-o.

Conform art. 74 din Codul familiei, părinţii sunt obligaţi să-şi întreţină copiii minori şi copiii majori inapţi de muncă care necesită sprijin material. Modul de plată a pensiei de întreţinere se determină în baza unui contract încheiat între părinţi sau între părinţi şi copilul major inapt de muncă. Dacă lipseşte un atare contract şi părinţii nu participă la întreţinerea copiilor, pensia de întreţinere se încasează pe cale judecătorească, la cererea unuia dintre părinţi, a tutorelui copilului sau a autorităţii tutelare.

Art. 75 alin. (1) din Codul familiei, stabileşte că, pensia de întreţinere pentru copilul minor se încasează din salariul şi/sau din alte venituri ale părinţilor în mărime de 1/4 – pentru un copil, 1/3 – pentru 2 copii şi 1/2 – pentru 3 şi mai mulţi copii.

Conform art. 76 alin. (1) din Codul familiei, în cazurile când părintele care datorează întreţinere copilului său are un salariu şi/sau alte venituri neregulate sau fluctuabile ori primeşte salariu şi/sau alte venituri, total sau parţial, în natură, ori nu are un salariu şi/sau alte venituri, precum şi în alte cazuri când, din anumite motive, încasarea pensiei de întreţinere, sub forma unei cote din salariu şi/sau alte venituri, este imposibilă, dificilă sau lezează substanţial interesele uneia dintre părţi, instanţa judecătorească poate să stabilească cuantumul pensiei de întreţinere într-o sumă bănească fixă plătită lunar sau, concomitent, într-o sumă bănească fixă şi sub forma unei cote din salariu şi/sau alte venituri conform art.75. Cuantumul sumei băneşti fixe încasate în conformitate cu alin.(1) se determină de instanţa judecătorească, ţinându-se cont de starea materială şi familială a părţilor, de alte circumstanţe importante şi păstrîndu-se, dacă este posibil, nivelul anterior de asigurare materială a copilului.

Conform art. 98 alin. (2) din Codul familiei, pensia de întreţinere se încasează de la data adresării în instanţa judecătorească.

Conform informației statistice a Biroului Național de Statistică, minimul de existență pentru anul 2025, în orașele mari, pentru un copil cu vârsta cuprinsă între 7-17 ani este de 3470,40 lei.

Instanța de judecată notează că, minimul de existență, pentru un copil cu vârsta cuprinsă între 7-17 ani, stabilit de Biroul Național de Statistică atât în orașele mari, cât și în localitățile rurale, reprezintă minimul de existență și nu asigură o dezvoltare fizică, mentală, spirituală, morală şi socială în mod deplin a unui copil minor de vârsta respectivă.

De alt fel, minimul de existență reprezintă volumul minimal de bunuri materiale și servicii necesare pentru satisfacerea cerințelor primordiale, asigurarea menținerii sănătății și susținerii viabilității omului, iar informaţia Biroului Naţional de Statistică în acest sens, este doar cu titlu de informare, și nu obligatorie. Un copil are nevoie şi are şi dreptul să beneficieze de o creştere în condiţii care să asigure dezvoltarea fizică, mentală, spirituală, morală şi socială în mod deplin, iar condiţiile se asigură de către părinţi.

Pe de altă parte stabilirea pensiei pentru întreţinerea copilului minor, reieşind din minimul de existenţă, vine în contradicţie cu Convenţia cu privire la drepturile copilului, în vigoare pentru Republica Moldova din 25.02.1993, potrivit căreia, răspunderea pentru creşterea copilului şi asigurarea dezvoltării sale le revine în primul rând părinţilor. Aceştia trebuie să se conducă înainte de orice după interesul superior al copilului.

La caz, pârâtul a recunoscut parțial pretenția privind încasarea pensiei de întreținere a copiluuii minor, menționând că este de acord să achite pensia în mărime de 2000 lei, lunar, până

la atingerea majoratului, invocând că copilul minor locuiește în mediul rural, și că mama lui deține și un card bancar românesc.

Prin urmare, instanța consideră că suma propusă de pârât, în cuantum de 2000 lei, lunar, pentru pensia de întreținere a copilului este **insuficientă pentru întreţinerea unui copil**, mai cu seamă că **necesităţile specifice vârstei copilului reclamă costuri ce depăşesc simpla întreţinere.**

Instanţa de judecată, **călăuzindu-se de principiul interesului superior al copilului**, ţinând cont de faptul că, răspunderea pentru creşterea şi asigurarea dezvoltării copilului revine în primul rând părinţilor, aceştia avand obligaţia de a-şi exercita drepturile şi de a-şi indeplini obligaţiile faţă de copil, ţinând cont de faptul că, **părinţii au îndatorirea de a creşte copilul în condiţii care să asigure dezvoltarea fizică, mentală, spirituală, morală şi socială în mod deplin**, judecând în echitate, conchide de a încasa de la Igor Cojocari, în beneficiul Mariei Cojocari, pensia pentru întreținerea copilului minor ***** a. n. ***** în sumă bănească fixă în mărime de 4000 (patru mii) lei, lunar, începând cu data adresării în instanța de judecată - 15.10.2025 și până la atingerea majoratului copilului.

Aici, instanța notează că, **părintele are îndatorirea să contribuie la întreţinerea copilului său într-un cuantum corespunzător necesităţilor copilului, obligaţie ce îl impune să desfăşoare activitate de muncă, cât şi să opteze pentru locuri de muncă cu condiţii salariale mai avantajoase, astfel încât să asigure tuturor copiilor, un nivel de trai adecvat şi suficient pentru dezvoltarea fizică, mentală, spirituală, morală şi socială.**

În conformitate cu art. 98 alin. (1) din Codul de procedură civilă, cheltuielile aferente judecării cauzei, suportate de instanţa judecătorească, precum şi taxa de stat, de a căror plată reclamantul a fost scutit, se încasează la buget de la pârât proporţional părţii admise din acţiune dacă pârâtul nu este scutit de plata cheltuielilor de judecată.

În conformitate cu art. 85 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, de taxă de stat pentru judecarea cauzelor civile se scutesc reclamanţii în acţiunile de încasare a pensiei de întreţinere.

Ținând cont de prevederile art. 87 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură civilă, instanţa de judecată conchide că de la Cojocari Igor urmează să se încaseze taxa de stat la în bugetul de stat în mărime de 1969,96 lei, pentru pretenția privind încasarea pensiei de întreținere a copiilor minori.

În conformitate cu art. 236 din Codul de procedură civilă, instanța de judecată

Dispozitivul

hotărăşte:

Se admite cererea de chemare în judecată.

Se desface căsătoria încheiată, la *****, între Igor Cojocari, născut la *****i Maria Cojocari, născută la ***** înregistrată la Primăria*****, rl ***** și trecută în registrul actelor de stare civilă cu *****.

Se încasează de la Igor Cojocari și Maria Cojocari taxa de stat pentru eliberarea certificatului de divorț în cuantum a câte 500% din cota procentuală fixă calculată în unități convenționale, de la fiecare.

În termen de 3 zile de la data rămânerii definitive a prezentei hotărâri, o copie a acesteia va fi expediată la Agenția Servicii Publice.

Se stabilește domiciliul copilului minor ***** a. n. ***** cu mama Maria Cojocari, născută la *****

Se încasează de la Igor Cojocari, c/p ***** în beneficiul Mariei Cojocari, c/p *****, pensia pentru întreținerea copilului minor ***** a. n. ***** în sumă bănească fixă în mărime de 4000 (patru mii) lei, lunar, începând cu data adresării în instanța de judecată - *****i până la atingerea majoratului copilului.

Hotărârea în partea încasării pensiei de întreținere a copilului minor se execută imediat.

Se încasează de la Igor Cojocari, c/p ***** în beneficiul statului, taxa de stat în mărime de 1969,96 (o mie nouă sute șaizeci și nouă,96) lei.

Hotărârea este cu drept de apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile, de la data pronunţării dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Chişinău, sediul Centru.

Preşedintele şedinţei,
judecătorul Svetlana Cușnir